

มติชนสุดสัปดาห์
ศุกร์ 17 ธ.ค. 53

อาหารสมอง ฆ่าโหดหมู่ Ampatuan

วีรกร ตรีเศศ

หนึ่งปีผ่านไปแล้วแต่คดีฆาตกรรมสี่และผู้ติดตามในฟิลิปปินส์ที่อุกอาจสุด ๆ ฆ่าพร้อมกันครั้งเดียวถึง 57 ศพ ก็ยังไม่ไปไหนเพราะระบบยุติธรรมมีปัญหา

เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2009 ขบวนการ 6 คับ ขนสี่ 34 คน และญาติพี่น้องของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการรัฐรวมกัน 57 คนถูกฆ่าหมู่อย่างโหดเหี้ยม ช่างนี้สะท้อนขวัญชาวโลกอย่างยิ่งโดยเฉพาะเมื่อเห็นลักษณะของการฆาตกรรมหมู่

เรื่องก็มีอยู่ว่าในเมือง Ampatuan รัฐ Maguindanao บนเกาะมินดาเนาของฟิลิปปินส์นั้นมีผู้ยิ่งใหญ่อยู่คนหนึ่งชื่อ Andal Ampatuan Sr. (ใหญ่หรือไม่ นามสกุลเดียวกับชื่อเมืองก็แล้วกัน) เป็นผู้ว่าการรัฐมา 12 ปีแล้ว ไม่สามารถเป็นต่อได้อีกจึงจะส่งลูกชายคือ Andal Ampatuan Jr. ลงแข่งขันเพื่อสืบทอดอำนาจต่อไปในการเลือกตั้งครั้งใหญ่ในปี 2010

บังเอิญก็มีคนมาขัดคือ Esmael Mangudadatu (ชื่อเล่นว่า Toto) รองนายกเทศมนตรีเมือง Buluan ประกาศลงสมัครแข่งขันเป็นผู้ว่าการรัฐด้วย ถึงแม้ว่ากลุ่มของนาย Ampatuan Sr. จะมีนายกเทศมนตรีสนับสนุนลูกชายอยู่ในหลายเมืองของรัฐก็ตามที แต่เขาก็ทนไม่ได้ที่จะมีคนลงมาแข่งขันด้วย

ในวันที่จะขึ้นใบสมัครนั้นนาย Esmael ได้เชิญชวนสี่ระดับชาติและท้องถิ่นให้เดินทางพร้อมกับญาติของเขาไปเป็นที่สำนักงานของเมือง โดยบอกว่าคู่แข่งของเขาได้ประกาศว่าหากเขาลงสมัครก็จะสับเขาเป็นชิ้น ๆ ดังนั้นจึงขอให้สี่เดินทางมาเป็นพยานเพื่อป้องกันภัยให้เขาด้วย

สี่จำนวน 34 คน ภรรยาของ Esmael น้องสาวของเขาสองคนและอา ลูกพี่ลูกน้อง และผู้ติดตามอีกรวมเป็น 57 คน ก็ออกเดินทางในรถ 6 คัน ไปร่วมเป็นพยาน โดยหาว่าไม่ว่าฝ่ายตรงข้ามได้ใช้รถแบ็กโฮเตรียมขุดหลุมฝังศพทุกคนไว้แล้ว ไม่มีใครคิดว่าจะมีใครกล้าทำอะไรบ้างบนทางเดินทางไปกันเป็นจำนวนมากขนาดนั้น

ก่อนที่ขบวนรถจะไปถึงสำนักงานประมาณ 10 กิโลเมตร ก็ประสบกับกลุ่มคนมีอาวุธ 100 คน แต่งเครื่องแบบตำรวจและทหาร เข้าจับกุมลากไปซ้อมและฆ่า สี่หญิง 4 ใน 5 คน ถูกข่มขืนก่อนถูกยิงตาย ภรรยาของนาย Esmael นั้นโดนหนักสุดถูกมีดบาดอวัยวะเพศ ถูกยิงที่อวัยวะเพศ และหน้าอกสองข้าง แขนงสองข้าง ยิงกรอกปากและตัดขา

อาและน้องสาวซึ่งท้องอยู่ก็ถูกฆ่าอย่างทารุณเช่นเดียวกับสี่ทั้งหมด บ้างก็ถูกตัดคอ ยิงเผาชน เรียกว่าฆ่าไม่เลือกและเหี้ยมโหดอย่างที่สุด ต่างไปจากการฆ่ากันในครั้งก่อน ๆ ในฟิลิปปินส์ที่มีสาเหตุมาจากเรื่องการเมือง

ก่อนตายภรรยาของเขาได้ส่ง SMS ระบุว่าใครเป็นคนทำและเน้นว่าเธอถูกตบหน้าโดย นาย Ampatuan ผู้ลู่ด้วย

เมื่อฆ่าหมู่แล้วก็จะฝังศพและรถด้วยรถแบคโฮที่เป็นของหลวง แต่ขณะที่ดำเนินการอยู่ ก็มีเฮลิคอปเตอร์บินผ่านมาเห็นเข้า ฆาตกรทั้งหลายจึงแตกกระจาย ชาวควารัวออกมาจนมีหลักฐานชัดเจนขึ้นทุกที ทางกรจึงจับ Ampatuan ทั้งพ่อและลูก ตลอดจนฆาตกรผู้ร่วมลงมือ 196 คน คำให้การนำสยดสยองเหล่านี้จึงทยอยออกมา

ประธานาธิบดีอาร์โรโยซึ่งอยู่พรรคเดียวกับนาย Ampatuan และบริเวณนี้เป็นฐานเสียงที่สำคัญก็จำใจต้องประกาศภาวะฉุกเฉินในบริเวณนั้น และจัดการกับกลุ่มฆาตกรอย่างเด็ดขาด เพราะเรียกได้ว่าเป็นการกระทำที่กล้าเส้นเอามาก ๆ

พยานคนหนึ่งทำงานในบ้านของครอบครัว Ampatuan ให้การว่าก่อนหน้านั้น 6 วัน เขาได้ยินพ่อลูกคุยกันเรื่องการยับยั้งการสมัครรับเลือกตั้งของ Esmael เขาได้ยินตัวลูกบอกพ่อว่า “มันง่ายจะตายไป ก็ฆ่ามันทิ้งหมดตอนมาถึงที่นั่น”

การสอบสวนคดีนี้กระทำไปด้วยความยากลำบากเพราะนอกจากมีคนตายถึง 57 คน (ยังหายไปอีกจำนวนหนึ่งคาดว่าถูกลับเป็นขี้นหรือฝังไปแล้ว) หลักฐานทางนิติเวชก็ถูกทำลายอย่างจงใจและไม่ตั้งใจด้วยความไม่รู้ จนต้องอาศัยคำให้การของพยานกว่า 200 ปาก ซึ่งพยานก็ถูกข่มขู่ ตีตีสอนบน (“หาไอ้ปี้ด” ไม่เจอ) และบางคนก็ถูกฆ่าตายไปแล้ว การคุ้มกันพยานของตำรวจก็เป็นไปอย่างไม่แข็งขันเพราะมีงบประมาณจำกัด

ถึงแม้ประธานาธิบดีคนใหม่คือนายอคีโนให้ความสนใจและสนับสนุนการดำเนินคดี แต่ระบบยุติธรรมของประเทศกำลังพัฒนาที่อ่อนแอเป็นอุปสรรคสำคัญ ถึงแม้จำเลยคนสำคัญคือพ่อและลูกตลอดจนสมาชิกของครอบครัวอีก 4 คน อยู่ในคุก แต่ก็ยังมีอิทธิพลล้นออกมานอกคุกอยู่ไม่น้อย

โลกจับตามองคดีนี้เพราะเป็นบทพิสูจน์การเป็นสังคมมีชื่อมีแปของฟิลิปปินส์ ลักษณะการตายที่ทารุณของคนถึง 57 คน โดยเฉพาะส่วนใหญ่เป็นสื่อ ทำให้สมาชิกของสื่อทั่วโลกให้ความสนใจกับคดีเพราะถือได้ว่าเป็นคดีที่สื่อนานาชาติประเภทถึงแก่ชีวิตรวมกันเป็นจำนวนมากที่สุด เป็นประวัติการณ์

หลังจากที่ได้จ่าย “ราคา” ของการสมัครที่แสนแพงไปแล้ว Esmael หรือ Toto ก็ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าการรัฐ Maguindanao ในการเลือกตั้งปี 2010 ในที่สุด

คดีนี้เป็นตัวอย่างให้เห็นว่า “ความบ้าอำนาจ” ของคนเพียง 2 คน สามารถทำให้เกิดสิ่งเลวร้ายสุดพรรณนาเช่นนี้ขึ้นได้ ดังนั้นบ้านเราก็ไม่ควรประมาทอย่างเด็ดขาด อย่างไรก็ตามก็ดี บางคนอาจเถียงว่าก็เห็นกันแล้วว่าแค่คนบ้าอำนาจเพียงคนเดียวก็สามารถสร้างสิ่งเลวร้ายสุด ๆ ในขนาดใกล้เคียงกับเหตุการณ์นี้ขึ้นได้

เครื่องเคียงอาหารสมอง : เรื่องเตือนใจจากอินเทอร์เน็ต มีดังนี้

การข่มขืนแบบใหม่!! ผมไม่แน่ใจว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อไหร่ แต่อย่างน้อย มันอาจช่วยให้คุณได้ระมัดระวังตัวขึ้น ผู้หญิงคนที่จะเล่าต่อไปนี้เธอได้ประสบกับเหตุการณ์ที่จะไม่มีวันลืม ผมได้ยินเรื่องนี้มาจากน้องสะใภ้

เรื่องมีอยู่ว่าเพื่อนคนหนึ่งของเธอ หลังเลิกงานขณะที่กำลังกลับบ้าน ระหว่างทาง เธอเห็นเด็กตัวน้อย ๆ กำลังยืนร้องไห้อยู่ข้างถนน ด้วยความรู้สึกสงสารเด็ก เธอเดินเข้าไปหาและถามว่า “เกิดอะไรขึ้นจ๊ะ” เด็กน้อยตอบว่า “ผมหลงทาง พี่ช่วยพาผมไปส่งที่บ้านหน่อยได้ไหมครับ” แล้วเด็กน้อยก็ยื่นกระดาษแผ่นเล็ก ๆ แล้วบอกว่าให้พาไปส่งตามที่อยู่在那นั้น และด้วยความใจดีของเธอ เธอมีได้สงสัยอะไรเลยแม้แต่น้อย เธอก็พาเด็กไปส่งตามที่อยู่นั้น พอถึงที่บ้านของเด็กน้อยตามที่อยู่在那นั้น เธอก็กดกริ่ง ทันใดนั้นเอง กริ่งที่ถูกต่อสายไฟฟ้าแรงสูงเอาไว้ก็ทำงาน มันช็อตเธอจนหมดสติ.....

วันต่อมาเมื่อเธอตื่นขึ้นมาก็พบว่าอยู่ในบ้านร้างพร้อมกับร่างอันเปลือยเปล่า เธอจำไม่ได้แม้กระทั่งใบหน้าของผู้ร้าย คำถามที่น่าสนใจก็คือทำไมทุกวันนี้อาชญากรรมถึงพุ่งไปหาคนที่ใจดี ขอให้จำไว้ว่าอย่าพาเด็กไปในที่ที่เขาต้องการ ให้พาไปที่สถานีตำรวจจะดีกว่าเมื่อพบเด็กหลงทาง

ช่วยกรุณาส่งข้อความนี้ไปยังเพื่อนผู้หญิงทุก ๆ คนด้วยนะครับ

น้ำจิ้มอาหารสมอง : ไม่ทำผู้เฒ่า มีค่ากว่าลูกเต้าอกตัณยู

(จดมาจากป้ายในวัด)

